

prima instanță: S. Popovici
instanța de apel: A. Curdov, Șt. Starciuc, G. Colev

dosarul nr. 2ra-1333/16

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Calpacci Janna, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Calpacci Janna împotriva Instituției Publice – Centrul Regional Social „Împreună Pentru viață” cu privire la anularea ordinului de concediere și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 05 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Calpacci Janna și menținută hotărîrea Judecătoriei Comrat din 14 iulie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 27 martie 2015 Calpacci Janna a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice – Centrul Regional Social „Împreună pentru viață” cu privire la anularea ordinului de concediere și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat la 01 octombrie 2014 a fost angajată în cadrul Instituției Publice – Centrul Regional Social „Împreună pentru viață” în funcție de asistent social/specialist de monitorizare/operator, în baza contractului individual de munca pe durata determinată nr. 12 din 01 octombrie 2014 cu termen de valabilitate pînă la 31 decembrie 2014, cu salariul lunar de funcție în mărime de 533 euro.

Menționează că necătînd la faptul că i-a fost cunoscută data finisării termenului de valabilitate a contractului de muncă, a continuat să lucreze după data de 31 decembrie 2014, deoarece nu a primit înștiințare privind încetarea valabilității contractului de muncă, în conformitate cu art. 83 (4.1) a Codului Muncii RM.

Ulterior, ei i-a fost înmînat un document spre semnare, care ea nici nu a reușit să-1 citească. Mai tîrziu, conform răspunsului la pretenția sa către Inspectoratul de Stat al Muncii, a aflat că, de fapt, a semnat ordinul nr. 32-k din 21.12.2014 cu

privire la încetarea raporturilor de muncă de la 01.01.2015 în baza art. 54 alin. (2) Codul Muncii.

Menționează reclamanta, referindu-se la prevederile articolului 54 Codul Muncii că acesta nu prevede temeiurile pentru încetarea contractului individual de muncă pe durată determinată, ci se referă la modul de încheiere a contractului. Astfel, consideră că ea ilegal a fost eliberată din funcție și solicită anularea ordinului nr. 32/k din 31.12.2014. La fel, solicită încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru pe perioada 01.01.2015 – 31.03.2015 în mărime de 22 597,73 lei, compensația suplimentară în mărime de 5 salarii lunare ce constituie 37 662,90 lei, precum și repararea prejudiciului moral 50 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Comrat din 14 iulie 2015 acțiunea a fost respinsă. S-a încasat de la Capacci Janna în beneficiul pârîtului cheltuieli de judecată în mărime de 3500 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Calpacci Janna a declarat apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin deciziei Curții de Apel Comrat din 05 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de Calpacci Janna și menținută hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel la emiterea deciziei concluziona că luînd în considerație faptul, că angajatorul IP CSR „Împreună pentru viață” pe data de 21 decembrie 2014 a emis ordinul cu nr. 32/k din 21 decembrie 2014, unde a expus intenția sa privind rezilierea contractului încheiat cu reclamanta, în legătura cu expirarea termenului valabilității lui, prin urmare este corectă concluzia primei instanțe că contractul susmenționat nu poate fi considerat ca prelungit pe durată nedeterminată.

Or, conform art. 83 alin. (4) Codul muncii, dacă, la expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată, nici una dintre părți nu a cerut încetarea lui și raporturile de muncă continuă de fapt, contractul se consideră prelungit pe durată nedeterminată.

La 10 martie 2016 Calpacci Janna a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrîlor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că prin avizul de primire contra semnătură se atestă că Calpacci Janna a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 08 februarie 2016. Prin urmare, depunînd recursul la data de 10 martie 2016, aceasta s-a încadrat în termenul de declararea a lui.

În motivarea recursului recurenta a invocat că concluziile instanței de apel expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Susține că dînsa nu a fost informată despre ordinul de încetare a raporturilor de muncă, prin urmare relațiile de muncă, de factor, continuau să existe, ea continuînd să lucreze pînă la 14 ianuarie 2015. Despre existența ordinului dat a aflat abia la data de 15 ianuarie 2015. Menționează că angajatorul trebuia să-i aducă la cunoștință intenția de a întrerupe relațiile de muncă cu 10 zile înainte de emiterea lui.

La fel, susține că instanța de apel a ignorat faptul că prima instanță la examinarea pricinii a încălcat normele de drept procedural, prin faptul că nu i-a fost respectat dreptul la replică.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Calpacci Janna nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Calpacci Janna ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Calpacci Janna se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru